

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt II. Nec hæreses aut schismata posse de suæ religionis libertate
gloriari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

608 DE CHRISTIANA LIBERTATE
potius quam Creatori. Sic Augustinus. Ex quo intel-
ligere licet, nullam esse religionis libertatem, sed infe-
licissimam potius nocentissimamque erroris seruitu-
tem, cum neque agnito neque glorificato Deo, crea-
tura potius seruitur quam Creatori. Vidit hoc & Se-
neca Philosophus, quamquam non eò usque, ut se-
ipsum seruiture posset eximere. Vidit tamen, rectissi-
meque iudicauit, nullam artem aut professionem de-
bere dici liberam siue liberalem, quæ non à vitiis ho-
minem exueret: cumque in eo argumento grauitet
fuisset copioseque versatus, tandem his concludit ver-
bis: Solæ, inquit, liberales sunt, imò, ut dicam verius,
liberæ, quibus curæ virtus est.

CAPVT II.

*Nec hereses aut schismata posse de sua religionis
libertate gloriari.*

EORVM proinde qui sub nomine Christiano fal-
sa & commentitia dogmata spargunt in vulgus,
doctrinam atque professionem possit aliquibus forsitan vi-
deri libera atque liberalis. Virtutem enim ornant ser-
monibus, eamque sibi magnæ curæ esse demonstrant.
fidem extollunt præconijs singularibus, tanquam ve-
ræ exordium libertatis; remissionem peccatorum an-
nunciant; de iustitia, de gratia, de vera cum Deo pace,
de æterna libertate securitatem conscientis, intrep-
dis sermocinationibus, pollicentur. Num igitur apud
hos veram religionis libertatem quærendam esse cen-
sebimus? Ita planè, si vel in facti specie fallaci, vel
in solo splendore verborum virtutem iudicabimus, aut
libertatem sitam esse: neque attenderimus quod bea-
tus Petrus de quibusdam sui temporis professoribus
loquitur, qui velamen haberent malitiæ libertatem
2. Pet. 2. Quos etiã pluribus depingens, ait, hi sunt fontes sine
aqua

aqua, & nebulæ turbinibus exagitatæ: superba enim
 vanitatis loquentes, pellicunt in desiderijs carnis lu-
 xuriæ eos qui paululum effugerunt, in errore conuer-
 sati: libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint
 corruptionis. à quo enim quis deuictus est, huic &
 seruus addictus est. Sunt igitur qui libertatem prædi-
 cant verbis; sed veram interim docent, suisque propi-
 nant auditoribus seruitutem: quodque ipsi sunt, hoc
 alios esse volunt, ac ne fortè displiceat & offendat vilis
 & abiecta in vera corruptionis seruitute conditio: ve-
 lamem obtendunt malitiæ, libertatem. Ex hoc erant
 genere atque ordine professorum, illi qui etiam Apo-
 stolorum temporibus, prætextu libertatis Christianæ,
 bona opera negarent ad salutem consequendam esse
 necessaria: solamque sufficere fidem ijs qui baptizati
 in Christo essent, ad æternum gehennæ supplicium
 euadendum, persuadere conarentur. Auctor etiam est
 Epiphanius, Gnosticos & Valentini sectatores docuif-
 se, liberum esse, quiduis, quantūlibet turpe id esset ac
 impurum, agere; eorum modò suscepta doctrina esset;
 atque eiusmodi libertate regnum cælorum acquiri.
 Aëriam leges Ecclesiæ sub libertatis titulo soluere
 docuisse, testes ij sunt scriptores, qui ipsum propterea
 in hereticorum catalogum relatum esse, memorię pro-
 diderunt. Illi quoque postea quos Beguinos & Begar-
 dos maiores nostri vocauere, hoc asserabant, hoc tra-
 debant: homines in hac vita perfectos, & spiritu præ-
 ditos libertatis, non esse humanæ obnoxios legi, neq.
 ad vllius iam aut sacramenti susceptionem, aut Eccle-
 siastici præcepti obseruationem, obligari. Quid hoc
 tempore? nonne reperiuntur, qui etsi opera requirant
 verbo; tamen prædicent, hominem à Legis Decalogi
 vinculo & obseruatione liberatum, nec teneri ad ob-
 seruantiã Dei mandatorum aut Ecclesiæ; sed solam
 ab Euangelio requiri fidem, legem autem obseruatu
 q impos-

impossibile esse, neque in eius observatione sitam aut iustitiæ rationem, aut salutis adipiscendæ spem, cum omnia, quæ etiam iustificati faciamus, verè & coram Deo sint peccata, sed nihilominus propter fidem solam, & gratuitam Dei propter Christum acceptationem, securos esse nos oportere, id quæ totum prætextu Christianæ libertatis? Apud hos igitur qui solo nomine libertatis abutentes, tantorum errorum tam perniciosam pestilentemque doctrinam suis proponunt hominibus, quæ possit libertas religionis inueniri? Denique de Ecclesia dicit Apostolus; Quæ iuxta est Hierusalem, libera est: quæ est mater nostra. Unde colligitur, nisi qui matris huius filij sunt, liberos esse nullos omnino posse. Qui igitur ab hac libera matre quos possunt suis prædicationibus abstrahunt & abducunt, ideoque in miserandam seruitutem præcipitant (quam incurrere necesse est eos qui liberam matrem, & ideo libertatis patrem habere deserunt) quam possunt suæ religionis habere vel tradere libertatem; neque enim ibi religionis libertas est, ubi non est veritas; cum scriptum sit: Et veritas liberabit vos. Non potest ea libera esse vel dici religio quæ seruos efficit; propterea quod eos à matre libera, hoc est, Ecclesia, eoque ipso & à Patre Deo, cuius soli filij liberi sunt, noxijs erroribus alienat.

Galat. 4.

CAPVT III.

Quid sit ea quæ veraciter dici possit libertas religionis.

SICVT igitur miserabilis seruitus est, falsis dijs se se subijcere, aut in veri Dei cultu, noxijs errore, falsaque pietatis specie duci; ita vera est religionis libertas, impediente quoad eius fieri possit nemine, colere verum Deum in spiritu & veritate, & familiam in qua sit colendus agnoscere & sequi. vt enim vera iustitiæ liber-